

BİR HOŞGÖRÜ ÖRNEĞİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Salı, 21 Mayıs 2024 17:17 -

11 yaşında bir çocuktı. İlkokulu bitirmiş ve din eğitimi yapan bir müessesenin eleme imtihanını kazanarak kaydını yaptırmıştı.

İlkokul öğretmenin on karşı ayrı bir ilgi ve alâkası vardı . O da öğretmenin seviyordu. Belki de ilk defa öğretmenin isteğine uymamıştı. Buna uyamamıştı demek daha uygun olurdu. Öğretmeni yatılı okula gitmesini isterken o birazda ailesinin zoruyla Kur'an Kursu hüviyetindeki bir müesseseye kaydını yaptırmış, orada okumaya niyetlenmişti.

Halbuki ilkokul öğretmeni onu hangi telkinlerle yetiştirmişti . “ Sen büyük bir adam olacaksın “ onun alışageldiği iltifatlardan sadece biriydi. Ama şimdi o, büyüklüğe giden tüm yolları kendi elleriyle tıkamıştı... “ Yobaz ve gerici” yetiştiren bir yerde okuyacaktı...

Son görüşmesinde öğretmeni ona buna benzer laflar söylemişti...

Sanki havada bir kırbaç ısıkl çalmış ve ardından gelip onun okuma hevesinin üstüne şaklamıştı.. Yaralanmıştı çocuk.. Büyük olma yolunun tıkanıdığına canı sıkılmış ve sebep olanlara kin duymaya başlamıştı..

Yatılı okul imtihanını kazanmış olmasına rağmen gidememek içine iyice işlemişti. Bir gün öğretmene içini döktü...Ondan üniversiteyi bitirinceye kadar destek olma garantisi almıştı... Artık ailesi karşı çıksa da önemli değildi.. Öğretmeni ona her türlü desteği verecekti.

Kur'an kursundan kaçtı. Zorda olsa ailesini ikna etti. Ama kimliği , ilkokul diploması kursta kalmıştı.. Onlarsız okula kaydolması imkansızdı...

Kurs'a gitti. Talebeler dersteydi. Kimseye görünmeden ikinci kata çıktı. Burası kursun yatakhane siydi. Kimliği ve diploması bavulundaydı... Kurstan kaçarken dikkat çekmesin diye

BİR HOŞGÖRÜ ÖRNEĞİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Salı, 21 Mayıs 2024 17:17 -

bavulunu yanına almamış, kimliğini ve diplomasını almayı da unutmuştu..

Acele acele alacaklarını aldı, bavulunu kapatıp eski yerine koydu . Nasıl olsa daha sonra gelir alırım , diye düşündü...

Merdivenlerden indi. Dış kapıdan çıktığı an iş bitmiş, hürriyetine kavuşmuş olacaktı...

Yüreği heyecandan bir güvercin yüreğine dönmüştü. Koşar adımla dış kapıya doğru yürüdü. Tam kapıdan adımını dışarı atacaktı ki , ensesine bir el yapıştı. Çırpınışları fayda vermedi, ensesindeki elden kurtulamadı...

Biraz sonra “ Hocasının “ huzuruna çıkarıldı. Meğer hocası emir vermiş . “ Gören yakalasın ve bana getirilmeden bırakılmasın “ demiş.. Görevlide vazifesini yapmış ve onu elinden tutup hocasının yanına götürmüştü...

Talebe, kendini buradan nasıl kurtaracağını düşünüyordu... Sonunda kararını verdi. Hocasına alabildiğine küstahlaşacak, o da böyle küstah talebe işe yaramaz diyecek ve onu kovacaktı. Böylece kurtulmuş olacaktı.

Düşündüğü gibi de yaptı.. Hocanın karşısındaki sandalyeye kuruldu, burnunu havaya dikip oturdu.

Uzun bir sessizlikten sonra hoca, birkaç kere tepeden aşağıya süzdüğü talebeye “ burada okumak isiyor musun? “ diye sordu. Mağrur talebe, haşın bir sesle “istemiyorum” dedi.. İkiside sustular. Hocası “ nerede okumak istiyorsun“

“ yatılı okulda “ diye cevap verdi talebe bu soruya...

BİR HOŞGÖRÜ ÖRNEĞİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Salı, 21 Mayıs 2024 17:17 -

Hocası sorusunu değiştirdi : “ Ne olmak istiyorsun “ diye sordu. “ Cumhurbaşkanı “ dedi talebe.

“Peki kaç sene yaşayacağını düşünüyorsun? “ diye bir başka soru sordu hocası “en fazla yüz sene “ cevabını verdi...

- yüz sene yaşadın diyelim bunun kaç senesi uykuda geçer?

- “ yaklaşık yarısı”

- Kaç sene cumhurbaşkanlığı yaparsın ?

- “ Yedi sene, millet isterse bir yedi sene daha”

- Peki, 14 sene diyelim... Bunun kaç senesi uykuda geçer . İnsan uykuda da cumhurbaşkanlığı yapamaz ya ? “

- “ 7 “ senesi

- Yani sen , en fazla 7 sene cumhurbaşkanlığı yapabilirsin , değil mi?

- “ evet”

- Hocası... “Ama Cumhurbaşkanı olacağında garanti de değil...

BİR HOŞGÖRÜ ÖRNEĞİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Salı, 21 Mayıs 2024 17:17 -

- “ elbette “

- Peki ya daha sonra...

Bu son soru kafasına balyoz gibi inmişti. Küçük bir çocuktur . Ama dindar bir ailede yetiştiği için “ sonra” nın ahirete yönelik bir tarafı olduğunu da biliyordu. Dememişti, açıklamamıştı ama hocası bunu ima etmişti.

Sanki ona, önemli olan cumhurbaşkanı olmak değil , insan olmaktır, demek istemişti...

Kendisinin bir tahta kulubesinin olduğundan bahisle, fakat ben hayatımdan o kadar memnunum ki, şu anda bana cumhurbaşkanlığı dahi teklif etseler burayı bırakıp gitmem, demişti..

Talebinin zihni önce allak bullak oldu.. Sonra karanlık sis bulutlarından aydınlığa kayıyor gibi hissetti kendini.. Hocasının bir büyükle konuşmuş gibi onu karşısına alıp konuşması, bütün küstah söz ve davranışlarına rağmen gayet hoşgörülü ve müsamahakar davranması içine ılık bir sevginin akışına sebep olmuştu...

Kararını verdi, burada kalacak, burada okuyacaktı...